

выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
(кромъ пускихъ святы) о бѣй год. поп. Литер додатокъ
"Библіюка наизнам. повѣстей" выходитъ по 2 печат ар-
кушъ кожъ ого 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяца.
Редакція "Администрація подъ Ч. 44 улиця Галицка".
Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе.
Оглашены принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣль одногород-
строчки печатной, въ рубр. "Надбслане" по 20 кр. а. в.
Рекламаціи неопечатаній вѣльний бѣль порта.
Предпѣту и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація "Дѣла". У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wal-
nischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
и Nibelungengasse 4. Вѣ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Вѣ Парижн Agence Havas. Вѣ Ростовѣ
и Редакція "Кіевской Старины" вѣ Кіевѣ, почтовы
уряды и "Газетне Бюро" В. Ф. Зама вѣ Одессѣ Дери-
басовская ул., д. Ралли 9.

16 JU

Зъ Вѣднѧ одержали мы вчора бѣгъ однаго въ пословъ Русиновъ слѣдующе ляконаѧ не завѣдомленье:

„Послы Русины завязали власеній клюбъ подъ именемъ „клюбъ рускій“. Клюбъ уконституувався въ той спосѣбъ, що на предсѣдателя выбрано пос. о. І. Оваркевича, а на секретаря пос. Ксеноф. Охримовича“.

Въ надсланомъ намъ вавѣдомленю не сказано, колько членовъ числить той „клубъ рускій“, але можна догадуватись, що толькотырохъ (о. Озаркевичъ, о. Мандычевскій, о. Інгальевичъ и п. Охримовичъ), бо сов. В. Ковальскій вновъ вступивъ до клубу Корониніого (ліберального центра), де вго выбрано на бѣть заступникомъ предсѣдателя. Клубъ Корониніого числить лишь 12 членовъ, а зъ Галичини належать до него сов. Ковальскій и директоръ велївницъ Сохоръ.

Балканський півострівъ

Доверяя теперь маємо трохи докладній-
ши въсти о первѣстнѣмъ выбуху революції
въ Всходній Румеліи. Революція була вже
отъ давна приготовувана, а тайна о н'їи могла
такъ лекше бути удержана, позаякъ комитетъ
революційный складався лишь въ 5 людей.
Комитетъ сей укрывавъ свою дѣяльность дуже
и ручно не только передъ правительствомъ, але
такожь и передъ всѣми консулями, особенно-
же передъ консулемъ россійскимъ и самыимъ
княземъ Александромъ. Князь довѣдався о всѣмъ
доверяя тогда, коли приїхавъ до Варны. Ре-
волюція выбухла була вже 16 вересня въ На-
магуриште, мѣщевости положеной недалеко
отъ Пловдива, але правительство не звертало
на ю уваги. На другій день рухъ революцій-
ний перенесся вже бувъ до Чирпанъ а въ от-

ев до Колемо-Конаре. Российский представитель Шельштремъ, хотѣвъ спасти цѣлый рухъ своимъ особыстымъ выступленьемъ, однакоже все же было за позно. Арештованье Гаврила-иаши наступило же о 4 год. рано, а доконавшаго редакторъ „Борбы“ Стояновъ. Сторожу конаку посыскавъ бувъ собѣ комитетъ революційный же передъ тымъ, черезъ що улекшиъ собѣ приступъ до конаку. Ровночасно пришли були революціонеры урядъ телеграфичный, при котрой то случайности настоятель сего ураду (а не директоръ полиціи, икако прѣвестно доношено) стрѣливъ до майора

НА УКРАИНЬ

Споминки и враженя зъ подорожи написавъ Ол. Барвѣнський.

(Дальше.)

Украшенье въ серединѣ церкви нагадує своимъ видомъ характеръ штуки минувшаго столѣтія. Иконостасъ величезный въ 5 подрѣвъ въ стилѣ рококо, царскіи врата кованы зъ срѣбла, надъ царскими вратами виситъ въ срѣбной оправѣ золочена и бриллиантами украшена чудотворна икона Успенія Пр. Б., византійской живописи, привезенна зъ Атоньской горы св. Антоніемъ Цечерскимъ; 42 иконы визшихъ рядовъ покрыты срѣбровыми разами вызолочеными, а 22 горѣшній украшены срѣбровыми вѣнцами. Всѣ майже лампады, павикации, свѣчники зъ чистого срѣбла. Зъ сидѣющію замѣтна тутъ въ правомъ углу церкви подъ вызолоченнымъ балдахиномъ мощи св. Теодосія, перенесеніи сюды зъ дальшихъ печеръ аланъко иконостаса въ срѣбной пушцѣ голова св. Володимира, перенесена зъ Десятинной церкви Петромъ Могилою. Кромѣ того въ притворѣ зъ новой стороны

стороны, при самомъ входѣ до церкви бывшаго **нагробникъ Константина Ивановича кн.** Острогскаго съ спящимъ героямъ на верху зъ мрамору, а на таблицѣ выписанный рѣкъ его смерти **АФЛГ**, за лѣвымъ крилосомъ тѣлъни останки митрополита **Петра Могилы**. Рызница Лавры также вельми богата срѣбною и золотою утварю и различными предметами, однакъ все зъ новѣйшихъ годовъ. Одну митру высажену жемчугомъ и до-

жандармерії, Раєва Николова, и тяжко єго рапливъ. Тодоровъ по доконанію атентату став утѣкати, але народъ єго зловивъ и дословно въ куски розшарпавъ.

Найлѣпшимъ доказомъ, що приключеніе въ Румеліи захопили кн. Александра несподѣвано, може послужити его письмо до цѣсаря австрійскаго и царя Александра III. Въ письмѣ, якъ доносить „Pol. Согг.“, назначае князя болгарскій съ натискомъ, що все, що сталоось въ Румеліи, заскочило его несподѣвано и шонъ будучи въ Пильзнѣ и Франценбадѣ ангажеки не мавъ о тѣмъ, що приготовується въ Пловдивѣ. Самъ першій початокъ революції змусивъ его до того, що онъ пішовъ за голову народу и старався своимъ іменемъ покрити то, що други зробили.

О отклику российскихъ офицеровъ въ болгарского войска доносятъ до тои-же самы газеты, что царь Александръ III выдавъ приказъ до всѣхъ офицеровъ, чтобы они подъ нѣкимъ условіемъ и подъ нѣякою формою не брали участіи въ мобилизаціи войска болгарскаго. Въ наслѣдокъ сего приказу сталося, что российскій офицеры тыхъ отдали, котрые мобилизовано, подалися до димисіи и князь пріѣмивъ. Офицеры въ другихъ бы отдалихъ позостали дальше въ службѣ. Чрезъ уступленье российскихъ офицеровъ показвався великій бракъ высшихъ офицеровъ въ войску болгарскому такъ, что нема кимъ обсадити **найважнѣйшихъ** становищъ; низшихъ офицеровъ есть подостаткомъ. Мимо того Болгарія не перестає зброитися и разъ въ разъ высылаетъ войска на турецкую границю, щоби бути на всякий случай приготованою. Въ Болгаріи якъ и въ Румеліи показуєся вже тепер велике невдоволеніе въ дотеперѣшнього ходу рѣчей и Болгаре боятся, что конференція въ Константинополи не отповѣсть ихъ бажанямъ на такій случай хотятъ они бути готовы по чьи-бы наявъти и до завзятои борбы. „Peste Lloyd“ доносить, что войско болгарское приготоване на всякую евентуальность и что 5 с. м. вымашерувало въ Пловдива знову 900 людей на границю.

Не малого клопоту наробыло Болгаріи въступленье Сербіи и ви безъустаннї приготованя военний. Зъ Софіи доносять, що тайни агенты сербскї стараются при помочи пограничныхъ урядниковъ сербскихъ выкликатъ середъ пограничного населенія болгарскаго рухъ въ користь Сербіи. Поминувши вже то, що Болгарія нерадо видѣла бы звобольщенье Сербії коштомъ теперѣшної Македоніи, она боится ще больше якого загального заворушенія на балканскомъ побъостровѣ, чрезъ котрое овочѣ ви дотеперѣшної дѣяльности развѣялись-бы зовсѣмъ. Болгарія кладе головну вагу

на то, що вій удається доси удержати спокій на балканській півострові и не допустити до анархизму, черезъ що она вадокументувала свою силу, значене и повагу и на той підставѣ домагаєся своїхъ правъ, котрій вій природно належатся; князь болгарскій старається при кождїй случайности выказувати заслуги Болгарія положила для удержання мир Розум'єся, що интересы Болгаріи мало обхоплюють Сербію, когра домагаєся компензаты для себе въ Старой Сербіи и длятого приготував на всяку случайность, щобъ не вйти съ проклиниими руками. Мобилизація войска майже укінчена и послѣдна дивизія въ-над Дринъ прибула вже до Ниша а цѣла змobilизована армія має теперь вносити 80.000 воїска, а въ Франціи прибуває майже що дуже значне число пушокъ. Невадовго має розпочатися на всходній и полудневій границі стратегичный вымаршъ. Характеристичною буде вѣсть, котру подає „N. fr. Presse“. Після сего газеты мала Австрія приобѣцяти Сербіи, після буде жадати для неї компензаты на случаї наколи-бъ державы признали союзъ Болгаріи Румелію. Зъ цѣлої дѣяльности надзвичайної скупщины и ухваленої до королеви адресы показуєся такожъ, що сербскій народъ приготувався на всяку евентуальність и готуєсь въ даномъ случаю виступити збройно. Скупщина ухвалила законъ, дотыкаючій 25-мільонової позички, и другій законъ въ справахъ квартирнку и запровіянтовання войска а по Молошевичъ зложивъ правительству подяку за патріотичне и скоре поступованье въ спрій въ довершения згаданої позички. Въ загалѣ въ Сербії притихли всякий партійній споры а всі становувиши однодушно около короля, дожидаються неспокойно хвилївъ, въ котрой може прійтися вирушити на поле кровавої борбы.

Не диво отже, що въ виду такого стана
вища Сербії Болгарія налякалася може навѣт-
больше якъ самої конференціи въ Констант-
нополі, котра все таки не аможе обмежити
панболгарскихъ аспирацій. Допустѣмъ, що
союзъ Болгаріи съ Румелією наступивъ-
нормально, то сполучена и скрѣплена Болгарія
мала-бы тогды далеко бѣльшій впливъ на Македонію и могла бъ скорше опертися забагамъ
Сербії; Болгарія мала-бы тогды далеко бѣльшіе
шансы до сполучення съ собою ще и Македонію. Наколибъ однакожъ роздѣль султаньской державы мавъ вже теперъ наступити, то Болгарія
мусѣла бъ лишь дивитись зъ боку, якъ добри
суєди роздѣляють помѣжъ себе то, що оно
уважала и уважає за свое. По-при Сербію
выступає и Греція; и въ Греції лагодятъ
такожъ на всякий случай. Въ Тессалії збира-
ються грецкій войска а король и министер-
войны мають незадовго туды выїхати. Н

рогими камънями цѣнятъ на 20, а оправу одног
евангелія на 17 тысячъ рублѣвъ.

Выйшовши зъ церкви пошли мы въ правую сторону, де на 20 сажнѣвъ отъ Успенской церкви здоймася знаменита дзвонница Лавры въ гарномъ стилю ренесансовомъ. Структура еи така легонька, що она прямо наче стремить подъ самъ небесный. Еи поставивъ архитектъ Шайденъ за царицѣ Катерины. Вразъ съ хрестомъ мае она 46 сажнѣвъ высоты, а позаякъ стоитъ на высокомъ холмѣ, тожь зъ неи розкрыває пречудовый видъ на цѣлый Кіевъ и его околицу. Коли мы такъ приглядались пышной структурѣ Печерской дзвонницѣ, подойшла до насъ хильцемъ якась зъ мѣщаньска одѣта карапка. Она помѣркувала, що мы подорожній, та отала непрошеніе розказувати намъ про дзвонницю, якій зъ неи гарний видъ, але щобъ вйти на верхъ, казалось, она, треба мати теперь билетъ отъ коменданта крѣпости и архимандрита Лавры. Мы спыталася про причину, а непрошеній чичероне оповѣдавъ намъ, що якись студенты (всѣ непечій люде значить, конечно студенты!) вийшли разъ якось на вежу та почали зъ оттамъ рисувати крѣпость, и т. и.

Отъ дзвонницѣ Печероки пошли мы по-при
церкву Успенія крутымъ спускомъ въ долину, къ
печерокимъ (полудневымъ) воротамъ. Напротивъ
нихъ черезъ улицю веде входъ у близшій пещеры.
Спершу ишли мы довгою галеріею, спускаючись ще
разъ у низъ сходами, на которыхъ сидѣли по обоимъ
сторонахъ старцѣ съ мисочками на грошъ. Коло де-
якихъ лежало по колька купокъ копіекъ. Они без-
настанно повторяли овои стереотипній проханія пе-

реважно россійскою мовою, однакъ деякихъ хочь
затинали зъ россійска, а все жь зраджували въ
мовою свое походженеъ украинське. Галерії
зойшли мы до церкви *Воздвиженія Ч. Хреста*
зъ котрои зробленый входъ въ *близшій печер*
(Антонія). Съ нами прійшло въ церкву колько
прочанъ украинскихъ та одна кацапка. Тут
вперше довелось менѣ за моего побыту въ Кіевѣ
почути прилюдно украинське слово. Покупивши
по свѣчцѣ у сидѣвшого въ притворѣ черця, по
просили мы, щобъ нась хто провѣвъ у печери.
Чернець отчинивъ дверѣ, що ведуть у печери
пушовъ впередъ, за нимъ пустилось двое про-
чанъ, оттакъ пошли мы и ипшій. Спершу спуска-
лись мы вузкимъ крутымъ ходомъ въ долину.
Ходъ такій вузкій, що ледво одному чоловѣкову
можна перейти, та низькій, що чоловѣкъ высокого
росту мало головою не дістane до оклопу. Декуди
сей вузкій ходъ розвѣтвляєсь або розширяється.
У височенихъ по бокахъ нижахъ находятся ци-
присови, иногда срѣбными бляхами обложени ді-
могини съ мощами св. угодниковъ и затворни-
ковъ, разомъ до сотнї. Мощъ позакутувани у
плахти шовковї або парчевї, наче єгипетскїй му-
мії. Надъ домовинами на стѣнахъ поприбивані

и кви, мѣжъ ними церкви Преп. Аягонія, въѣхъ, якъ
звычайно въ пещерахъ, вельми тѣснѣ.

Побыть въ сихъ подземныхъ пещерахъ рабить на чоловѣка якесъ неописане враждѣніе. Кромѣщна тьма, розогнана потроха слабымъ свѣтломъ свѣчокъ, тяжкій подземный воздухъ, глухтишина, перерывана только боязкимъ отупаньемъ прочанъ, усе те навѣвае мимохѣть думку про житіе посмертие, усе те подае намъ змогу, оцѣнити духа тыхъ угодниковъ, що самохѣть отреклино „мира сего“ и „взадалегоди живота“, якъ опѣва егоя въ народной думѣ, перейшли въ іншій свѣтъ лашеній и овѣтла сонечного и теплого воздуха.

Мы йшли опровола та поклонившиъ мощамъ прочитуали написи именъ угодниковъ, коли мѣжъ тымъ прочанка-кацаика, що йшла попереду настъ голосно взыvalа воѣхъ угодниковъ „помилуй менѧ грѣшную!“ Въ однѣмъ мѣсяци мы задержались хвильку та приглядались домовинѣ, коли зечеви гукнувъ на мого товариша чернець-проводаторъ „прикладивайтесь!“ и сѣчнувъ его сердито за руку. „Чія хата, того й правда“ — подумали мы та почали нахилюватись та цѣлувати покотомъ убои мощь. Деякій прочане клали биля домовини по колька копіекъ.

Выйшовши зъ близшихъ пещеръ на свѣтъ Божій, пошли мы ще оглянути дальшіи пещери (Теодосіеві), де почавъ бувъ овонь чернечій подвиги Пр. Антоній и его послѣдувателі, що поселились первѣстно въ малой Иларіоновѣй пещерѣ. Въ основанїй въ тыхъ пещерахъ обытели, бувъ Пр. Теодосій першимъ игуменомъ, тамъ и житѣе свое закончиивъ. До дальшихъ пещеръ веде цо коеогор поотросна довга галерія. Они зовуться

但這兩種植物的葉子，卻沒有 *普羅塞羅* 的葉子 *pròséros*
那樣有光澤。

Характеристичність для цієї пори
зася розмежуванням різниці дипломатичних та військо-
вих засобів держави із пропагандою на-
більшість сили військ. Міністор Гарр-
мана відійшов від Франції, бути парою у ні.
Бендерів від Франції, відчуття якою по-
важали до царя від Константу; парою чи не-
більш, якою відчуття до ні Бендерів.
Турецький міністор Санджака бути відомим
у Відні та знати таємну донжу нараду від гр.
Кальмонахія. Також саме бути у гр. Кальмонахі-
я нарада в ружунській відомості засновано-
стю, брачною, а не братською відчуття до Буда-
пешті. А потр. помітіть від Сербії гр. Константи-
нограчкою отчайдно таємна Аустраїя відома,
бо перебуваючи безпосередньо від відомої таємни-
шілаторю від Шапії, до відомості скрабка ар-
мії. А потрібній відомість від Снодар'я відчува-
ти відомій відомі до Цетінської відомості
відомі чорногорського, Жана Вербіца, відчувати
відомі до Відні та Петербурга. Волгаріка де-
які відомі до царя від Константу спонсала таємна
відомі відомі відомі відомі відомі до дому; царь обіцяє їй лише, що буде отвори-
тиши відгодити справу болгарську від мірних
сподоб. Інші таї ружні дипломатії відомі, що в
другій половині відомості відомі відомі
того перепідчені, що треба бути приготов-
леніми від відомі відомі відомі.

Можно буты, що въ звісні въ сімъ ружомъ
дивлюсятися отоити въ обройній праготованні
Турчинів въ Австрії. Що Турчинів зброят-
ся въ горищонамъ поспіхомъ, то не дивно, въ
далеко большомъ ваги поть вѣть подана „Ролтог
Ллоуд-омъ“, що Австрія зброяється. До цихъ га-
зовъ винуть вченію въ Вѣдни, що тамъ вже
одини днівія мають розбираць на перші сприян-
чотиковій мобілізації австрійськимъ флотомъ до
20 ф. л. маюча частъ якъ буты готовою до війни.
Въ ціхъ — цілине „Ролтог Ллоуд“ — юрись
мирного порушення сприяли болгарському між-
конференцію амбасадоромъ рідно погриміль-
ши въ прямій лінії. Турчинів зброятися на се-
рію въ такої шифръ перші полки автской ви-
бралися въ дорогу до Європы.

Зъ него весто видю, що поземка на Бал-
канъ не притихъ, а коли не взбухла бть ра-
зу ясною поломеню, то лишь для того, що
перша некра поль несподѣвано възвѣз-
вѣть непріготованыемъ. Цьна пора однакожъ
и конференція въ Константиноپолі ледиї до-
пустить до ширшої дѣльности воинной въ-
смѣ роцѣ и може що бути, що цѣлый кон-
фліктъ юни-що мирно висходитимъ. Якъ спра-
ви дѣльте вѣдуть, годъ теперъ предвидѣти;
Всюдѣ, иже засвѣгда такъ въ теперъ, позбога-
дли вѣзу все що вагдочнимъ.

ДОПИСИ.

36 Львова.

(Товарищество „Академическое Братство“ передъ им же „Дружескій Альманахъ“ у Дьяконъ.) Наконецъ весь объемъ народного жити будуть у насъ живой интересъ, то и душе займутъ настѣнную патріотична дѣятельность и поступъ молодого поколѣнія, нашихъ академиковъ. Отъ радо изглажуемъ съ вочаткомъ ичного року школьнаго про тов. „Академическое Братство“, которыи послѣдніхъ рокахъ стало правдивымъ осердкомъ товарищеского и научного жити лѣбенскъ академиковъ и заслужено зъеднало собопоне давнѣре у наша публика.

Зависимо въ роцѣ 1871 въдъ названіе „Дружинный Лихварь“ съ цѣллю дбати проморальную и материальную подмогу своихъ членовъ, товарищество се здвиглось едино власными силами нашей патріотичной молодежи, котр. усердною працею, вытревалостю и безнастаниными заходами поднесла его до нынѣшнаго процвѣту. Въ тѣмъ товарищество замѣчаемо очевидный поступъ и arbeсть бешъ перерывъ, якто до числа членовъ, такъ и що до життя товарищеского внутрь и значенія его на ипъ. Число дѣйственныхъ членовъ поднялось минувшаго року до небувалої давнѣйше величини. Товарищество посѣдало читальни и хорошу библіотеку; въ минувшому роцѣ устроило поважное число товарищескихъ вечерицъ съ отчитами самъ только члены „Академичнаго Братства“ читали свои працы въ літературѣ та исторії рускoi на лекціяхъ Ва. проф. д-ра Ом. Оголовенского и д-ра И. Шараневича. Рѣвножъ належить тутъ вгадати про такъ величаве дѣлою була сегорѣцна вандровка, устроена членами „Академичнаго Братства“, сердечно приемъ нашихъ академиковъ на Подольской та Буковинской земли и свѣтлай ревулътатъ ижай вандровка принесла для нашего народнаго роцю. Що наимѣнѣйше, товарищество се занимало выдавництвомъ литературныхъ дѣлъ русскихъ, черезъ щозвѣсти оно и въ поважныхъ ученыхъ кружкахъ. Товарищество выдало

«Антологію руску», «Балютку Оле шкода-
го» ІІІ тома, і «Творы Волод. Народичного»
І тома.

Слово можна сказать, що „Академичне Братство“ естьпередиомъ всем русскимъ молодежи и даже 14 лѣтъ лучить львовскіхъ Руномъ академикомъ въ одну товарищу винъ. А наші академики — въ далека отъ родины и материально бѣднѣ потребуютъ сеи винъ вѣкъ наѣблъши, бо же только винами порада и поимѣть есть въ сильѣ удержити молодому чоловѣку чисту борбу съ нуждами и съ всевими сваротивностями въ честь его студій.

Для того взысканно нашихъ академиковъ, щобы громадно вступали въ члены „Академичного Братства“ и танѣ, единаки свои сильы, образувацися на гбныхъ реаренентантѣи науки и на дѣбрѣхъ ватріотѣи та правды вѣльми заступнишися народу. Съ новымъ юбилльнымъ рожкомъ „Щастіе Боже“!

Зъ Рогатына.

(*Floreant иліа, гошпойсъ, braterstwo!*) Два 29 л. вересня, идучи улицею въ Рогатынѣ, стрѣтися и поважный похдъ похоронный. Мерца несли молоды мужчины, одинъ нѣсть вѣнецъ; за домовиню ишло много мѣщанъ та интелигенція. Все въ порядку, лишь священника нена. Пытаю и доѣдуясь, що ее хоронять молоду дѣвицу, сестрѣнницю инженера п. Талліха, Нѣмци. Два лат. священики побѣгли вже на кладовище напередъ. Дальше сповѣдають менѣ люде, що п. Талліхъ хотѣвъ запросити на похоронъ такожъ колькохъ русскихъ священиковъ, але ке. Борчовскій сильно противъ того запретствувавъ, рѣшучо сказавъ, що не хѣ „russkikh ророш“, и нѣкій вроумълованіи не помогли. И я подумавъ себѣ: *Floreant иліа, гошпойсъ, braterstwo!*

выбрали и вѣли въ ічи виномъ шашечной палки, въ пушку лашили на врѣзаль. Перешукали цѣлый костелъ, отбили вѣльму грату до гравональ въ обласи лукавичъ. До рѣкѣ дѣ скопа, вѣдомы въ не знайшовши и не вибрали вѣчного, выйшли на бергъ. Добукали до гружуочи таїкій камень вжились друпокъ, въ скарбонъ забрали лише 5 вр. 50 кр., бо вѣло не было. Чи въ страху, чи може вѣдь вишило, нѣчого больше съ собою не брали. Всѣ чашъ, монстранціи, хрѣсты, кораллы, закристія вѣли органістѣ во 200 вѣночницъ вѣльме та ключъ до роблеки шрунгъ, на трьми замки отбивали, въ сокирку найдено въ корчахъ на цвинтари. Оружіе то „боячіѧ“ себѣ въ кузни коваліи Войнаровскаго, честного мѣщанина, до котрого вломилися видаленіе дѣру въ стѣнѣ. Крадѣжъ спонсено жени 2 въ по виночи. Говорить тутъ, що то мусить бути злочинцѣ вѣ Львова належача до оними разбишакъ замешкальыхъ уже въ Самборскій судѣ. Слѣдство зараджене. Колька кроїть вѣдь костела мешкає парохъ, викарій, органистъ и костельный, и нѣхто нѣчого не чуя. Собаки пароха такожъ не чули нѣчого. Такъ коло костела икъ и коло церкви нема нѣаков варты. А де польція, а де сторожа безеченьстна? Тамъ де треба, икъ нема.

Седюхъ

Зъ подъ Скалы

(За что кара-муки?) Такое пытание заставляло собѣ тутъ у насъ каждый въ виду такого факту. Въ Иванковѣ, док. скальского, бувъ супружникъ при немѣчномъ своимъ дѣдови Титъ Чубатый. Кольканайць лѣтна неутомима праця възднали ему загальну любовь и довѣріе у прихожанъ, а поажанье у всѣхъ братей. Отвергнене народу, хоръ церковныи избрцевый ладъ въ приходѣ и церкви — оно его дѣло. Правда, при томъ щирый та самий патріотъ; и при послѣдныхъ выборахъ не занялъ выступити за рускимъ кандидатомъ... На приходствѣ въ Иванковѣ будо же въ раю, ажъ тутъ наразъ, монъ громъ въ ного неба, спаде письмо въ Львова: „Всв. Консисторія ухвалила Вашу Всечестность перенести на сотрудника до Тлустого“. Страшна рѣчь для молодыхъ священиквъ, та власада: „сейчасъ можна тебѣ скавати: збирайся та й дальше!“ — не пытаючи на родиний и господарскій винни, на дробній дѣточки, и. т. д. Такій разказъ — то роспукъ! Сердечный на борець лежитъ хорый, та не може назѣть пѣхати до Львова довѣдатись, за что ему судилася така кара-мука?... *Ровный долю*

- 2x - Bx -

Зъ Рудокъ.
(Обхвата костела). Въноч въ 5 на-
с. м. добулии невысльдженій доси влодѣѣ
лат. костела въ Рудкахъ. Отбивши зельзо-
въ камяномъ одвѣрку усадженый замокъ
закристии, поотверали и порозбивали всѣ скак-
бонки, скарабоны и туфляды съ ризами, от-
нули себѣ спружиновый замокъ въ дверахъ

коли назвъть претенсіональною зверхностею. Одно
мѣжь ними спольше, що буковинські поэы такъ
само мало дбають про свою ічаству, якъ и укра-
инські, дарма що інтелигенцію стоять, подобно
якъ и наші увіятоки, безъ мѣры висше правво-
славного духовенства украинського, зауджено-
го на духовній академії а отгородженого зовсімъ
бъ университетской проовѣты. Приглядуючись
такъ замашеямъ, часто нерозчесанныхъ постатажъ
не мoggъ я здержатись бъ замѣтки, котру я ви-
оказавъ прямо овому товарищеви: „Ваші церкви

Вже звернуло зъ полуудня, якъ мы обходивши весь Печерскъ вертали по при оборону царкву икъ Святымъ воротамъ лаврокимъ. Въ Лавръ настала полууденна тишина; прочане отворчвали зъ далекой дороги, позаоыпявши цѣлыми рядами покотомъ по подъ-боки обителъ и церкви, докуды показавоя послушникъ съ менажками въ рукахъ, которыми несно воинъ обѣдъ якоуже настоятелейни. И черцеви, що сидѣвъ въ Святыхъ воротахъ съ овониже крамомъ овѣчечокъ, хресты-жовъ та образцъ, заглядjuвали полууднева дрѣжовъ та очи, що ледви выглядвали зъ его круглого носа, якъ здоровый кавунъ, лиця. Пора було я намъ посли вандробекъ вертати у градъ. Минувши крѣстоный ворота я ще разъ оглянувсь позадъ себе, щобъ ще однимъ поглядомъ обнити и розпрощатися съ преолавною Лаврою Кіево-печерскою.

(Паше буде.)

卷之三

вашимъ способомъ сей недуги не вылечить.

Наконецъ довелось намъ переходить по плашку гостинице. Починъ до основания гостиницы для приступу и прохарчовавъ бѣдныхъ просанъ дасъ ще Пр. Теодосій, а сей звычай гостиничный зберѣгся до нынѣшнего дня. Рочно до 80.000 богомольцівъ находить приступъ въ нѣшнѣй двоповерхнїй гостиници, а кромѣ тѣсноты больница на 30 хорыхъ. Однакъ и тутъ здѣло свой вилыѣ свѣтлове выражованье и то, богомольціямъ въ видѣ „подаянія“ подносятъ права рука, то зновъ отбирає въ видѣ хочьбы лавки „звенящей мѣди“ лѣва рука. Часы очевидчески змѣнились и люде середъ нихъ! Хто побачивъ новномъцыхъ, пузатыхъ, сытенькихъ черцѣвъ проходжуютъ по церковнѣмъ обойотю Печерской Лавры або сидятъ наче крамарѣ торчащи овѣчками та иными рѣчами, котрѣ добрый грѣшъ продаютъ прочінамъ, той певши не вгадавъ бы, що се епагоны тыхъ затворникѣ которыхъ худорлавій, помарній постали зберегли въ староіаѣтскихъ образахъ та портретахъ. Блажкій кн. Изъяснявъ казавъ ще Пр. Теодосію, нѣгде не смануе ему ѿда такъ, якъ на печерокъ трапезѣ. Тогдѣшній черцъ варви звычайну, сманчу страву, а теперѣшній набуть и въ тѣзглайдѣ велими отступили отъ давной простоты. Поступъ часу заявивоя тутъ хвѣа выгоднѣи безжурныиъ *dolce far niente*, бо нема въ значи части наїти зверхиа огрядности и харноости, котру мы уважаемо конечною прикметою духовнїи особы. Тутъ жимовѣльно наоунулось же порівнанье українскихъ поповъ съ буковинськими православными попами, що взынчаются

громадской... Э́того видно, что славна громада Корчина (хоть мала, но всего 100 членовъ) может служить краснымъ примѣромъ другимъ съ судьбы громадами. Жаль сказать, что други громады еще дуже остаются позаду Корчина. Особливо жаль намъ, что громада Розджалова, мающаго такого трудолюбиваго и ревнаго проводника, какъ о. Фодистъ, такъ же опустялась; есть тамъ мала громада честныхъ людей, але большоство устроено на сторону противниковъ пропаганды и щастия народного... Кобы то на опамятыи тыхъ нещасливыхъ жертвъ подхлестывали интриги жидовско-панскихъ не дово греба будо ждати!...

Гости.

Открытие читальни въ Межигорцахъ коло Галича. Для Межигорецъ днія 19 л. вересня с. р. бувъ красный празникъ: открыто читальню. Празникъ разочарованіемъ соборною службою Б., которую отправилъ Всч. оо. Л. Шеферъ зъ Болшовецъ, Н. Янкевичъ зъ Межигорецъ и Городецкій, капелланъ Вор. матрополита. Кромъ тыхъ панъ-отцѣвъ звеличили себѣ прапінъ свою приносившию оо. сов. кон. И. Янкевичъ (80-лѣтній старецъ) зъ Ганусовецъ и дек. Т. Молчковскій зъ Тутаїна. По хвалѣ Божій удалило всѣ до комитета читальню. Тутъ перший о. Н. Янкевичъ изъ горячай промовъ пояснивъ цѣль и значеніе читальню. Опісся хоръ подъ проводомъ богословія Ю. Жовкевича отсыпавъ дуже удачно колька шовенъ, а хлопчина Кернекевичъ отеклямавъ дуже гарно стихъ Д. Мляки „Згадка старини“ Потому п. Кость Подъїсоцкій горячими словами заохочувавъ громадян висловуватися якъ найчиннѣйше до читальню, першо въ околиці. Беодіа п. Подъїсоцкого поетична, одушевляюча, а притомъ популярна, зробила на всѣхъ присутніхъ велике впечатленіе. Оттакъ выбрано Вѣдѣль (на голову читальню о. Н. Янкевича), а господаръ ч. Кернекевичъ подакувавъ сердечно цѣлому зборовіи запроїзивъ усіхъ на спільній обідъ въ огорожд. о. Янкевича. Жаль только, что зъ съудьбами сель вѣхто не явился на торжество въ Межигорцахъ кромѣ одного шляхтича зъ Медухи. На другій день медука шляхта выпытувала его: „А то тамъ въ Межигорцахъ читали? Можетъ що на „шляхту“?...

Красно розвивається читальня имени Шевченка въ Добростанахъ. Читальня мѣстится въ домѣ громадскому; обширна свѣтлица читальня, отповѣдно умѣблена. Зъ справодаванія на недавнѣмъ загальномъ зборѣ членовъ товариства довѣдемось, що читальня мала 36 членовъ; була виснована въ члены нашихъ просвѣтніхъ товариствъ; удержувала 7 рускихъ часописей; для розривки членовъ мали шахи, доміна и т. п. забавки; устроювалася вечерицѣ зъ отчтами (отчтами держали самі громади) въ роковини смерти Т. Шевченка, въ день смерти Ник. Костомарова и при другихъ случаїахъ; въ бабіютцѣ мала читальня 312 книжокъ (многій добродѣль зъ Галичини и України присыпали книжки даромъ); особлива відчінності належали от читальню п. Мих. Пачковскому, богослову зъ Вѣднія). На тѣмъ же зборѣ именовано п. Ол. Кониского почетнимъ членомъ читальню. До нового Вѣдѣлу выбрано: о. Ив. Пачковскому (головою) и самихъ честныхъ та ревніхъ громадарівъ. По зборѣ слѣдувала часть забавна. Сієвано и декламовано дуже красно. — Въ мѣсяцѣ по загальномъ зборѣ отбулися зновъ вечерицѣ читальню. Гостей прибуло дуже богато, якъ селянъ такъ и зі интелигенції. Вступше слово висловися голова читальню, потомъ слѣдувавъ сієвъ селянського хору (співано пѣсні: „Ще не вмерла Україна“, „Чомъ красне Буковине“, „Хто за нас“ и т. д.). П. Василь Нагорний, гость зъ Львова, державъ отчт: „О впливѣ товариствъ просвѣтніхъ на розбій економічній“. По виведенню цілої програми вечерицѣ наступили сердечній розговори и протягнулися ажъ до позної ночі.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Раса бережана) потреває що до кінця сего місяця, отже короткий що часъ під часъ засідання спільніхъ делегацій. Дефінітійний выборъ президії палати пословъ, который після порядку палати пословъ мусить отбутися найбільшією чотирохъ недель по провізорічному выбору, отбудеся по всій імовірності на послідній засіданні сесії.

(3-е засідання палати пословъ) отбулося 3 жовтня. На сїмъ засіданні предложеніо палати пословъ письма вѣденського суду краевого, въ которыхъ згаданій судъ просять, щоби ему дозволено розпочати судово-карне слѣдство противъ абохъ пословъ: противъ п. Пернерсторфа за образу честі вѣденського літерата, Ісидора Сингера, противъ Бльоха за образу честі дра Рона (звѣстна зъ голосового процесу справа талмудова). Оба прошенія будуть переданіи для справодаванія маючою вибратаю комісію для вислухання пословъ. — П. Кайль и товарищ предложили внесеніе въ справѣ продовженія дѣльності постанови зъ 3 марта 1868 р. о увільненню отъ належностей и стемія церграктациї, дотикаючихъ заокруглення поспѣлості грутовихъ ажъ до кінця 1891 р. — Посли Тиркъ, Праде и Фагль зажадали выбору комісії зъ 24 членовъ, котра мала бы 1) означити процентове зменшеніе вартості продуктівъ робітнихъ въ цѣлі отповѣдного зменшення податку грутового и 2) розслідати жалобы громадъ и властителівъ більшихъ поспѣлостей на покривдання при послідній оцѣн-

ненію податку грутового; наколибъ дѣйстно посталася такій покривдання, комісія та мала бы право зажадати ихъ направленія. Зъ порядку дневного наступило перше читанье правителістенного предложенія въ справѣ бранки новобранцівъ на роцѣ 1886. На внесеніе Цайтгамера бто слано ѹ справу до комісії войскової зъ 25 членовъ. — П.о. гр. Коронінъ и тов. предложили внесеніе въ справѣ змѣни діякіхъ постановъ ординації виборчої до ради державної, въ справѣ змѣни регулятиви палати въ справѣ установленія окремого трибуналу для оправдання виборівъ до ради державної. Ся послѣдня справа стала особливо важна и треба-бы лиши бажати, щоби она якъ найскорше и користно була порѣшена. — П.о. Цайтгамеръ вносивъ, щоби до комісії для неварушимості пословъ вибрали 18 членовъ. Опосля приступила палата до вибору комісії адресової, легітимаційної и петиційної; членовъ тихъ комісій подали ми вже въ послідній числѣ нашої часописи.

(Въ палатѣ пановъ) отбулося днія 4 с. м. конференція либеральної партії. Панове Шмерлингъ, Унгеръ и Пленеръ подвезли гадку, чи не будо-бы користно, щоби либерали не явилися на засіданняхъ палати під часъ дебатъ буджетовихъ. Тому спротивилися однакожъ богато членовъ и неухвалено півчого рѣшучого.

(Комісія адресової) ухвалила на внесеніе Цайтгамера запросяти на свою засідання такожъ и правительство; внесеніе то попирали такожъ послы Томашукъ и Менгеръ. Днія 6 с. м. отже отбулося засідання, на котрому явилися министри гр. Таффе, Дунаевскій, Пражакъ, Пино, Фалькенгайнъ и бр. Конрадъ. Комісія ухвалила однакожъ держати розправи въ тайни. Після донесенія вѣденськихъ газетъ залагодить комісія адресової свою роботу що въ протягу сего тиждня а такожъ способомъ будуть могли дебаты надъ адресою въ повній палатѣ розпочатою вже около 15 с. м.

(Динамітовий атентатъ на ческу „Besed-у“ въ Дуксѣ.) Незгода помѣжъ обома народностями въ Чехахъ дойшла вже до крайності. По рожнію гора експесахъ и нападахъ зъ обохъ сторонъ та бйкахъ дойшло до того, що ворожі противники взялися вже до динаміту. Въ Дуксѣ (въ північнихъ Чехахъ) хотѣли Німцѣ днія 5 с. м. висадити въ воздухъ ческу „Besed-у“ и въ той чѣли підложили підъ вію динамітъ. Експлозія наробила богато шкоды, на щасть однакожъ нѣхто зъ людей не збогавъ анѣ убитий анѣ ушкоджений. Жандармерія значно скривила розочалу енергичне слѣдство, доси однакожъ не удалися її вислідити виновниківъ. Вѣсть о ємъ атентатѣ динамітовомъ викликала середъ ческихъ пословъ у Вѣднія велику сенсацію а пос. Тронть має внести въ той спривѣтницію до правительства. Подобну интершеляцію мають внести такожъ оба вімецкія клуби опозиційні що до експесовъ въ Кралеводворці и може бути, що обѣ интершеляції збйтуть разомъ; на такій случаѣ можна вже згори бути певнимъ новихъ скандалівъ въ радѣ державній. Зъ Кралеводворця доносять, що тамошня рада громадска має бути розвізана и розписаній новий вибіръ а то для того, що тамошній бурмістръ якъ и колькохъ радніхъ заупалася въ процесії за експеси. Бурмістръ зоставъ вже наявній засуспідований.

(Вѣсті о уступленію бар. Конрада) зъ міністерства удержується упорно; „Vos. Ztg“ доносить, що міністерствъ просвѣтні, бар. Конрадъ, на наставаніе клерикальної подастся до димісії що передъ тимъ, закимъ розпочнуться дебаты вада буджетомъ. Зъ другої сторони доносять зъ Вѣднія, що вѣсть о уступленію бар. Конрада есть зовсімъ безъосновною.

(Міністерство робітничства) завоювало власні всѣхъ краївъ короннихъ, щоби они предложили міністерству поробівні табель цѣнъ збожжя и плати за роботи господарські за послідній три роки, на котрьхъ опирається урегульованіе податку грутового. Табель та мають послужити якъ матеріалъ до новихъ законодавчихъ предложенийъ аграрійнихъ. Найдаліше до 1 падолиста мають бути всѣ табелі предложенийъ.

НОВИНКИ.

— Преосвященій Іоанъ, єпископъ перемишльський, обходить сего дня свої іменини. Не толькъ зъ Іоаномъ але зъ всѣхъ сторонъ Руси галицької почитатель Достойного владики складають Єму юнії щирі желанія. Нехай же і ѡ нась перемишльскій Архієпископъ прійме широ-сердечній желанія: многихъ-многихъ лѣтъ и крійкого здоров'я до трудовъ спасеній для рускої церкви и руского народу!

— Посвященіе Преосв. єп. Юліана назначено перштно на день 18 л. жовтня не отбудеся въ той дні, але ажъ 1 л. падолиста с. р. а то головно зъ той причини, що Преосв. єп. Іоанъ и капітула перемишльська занять тепер приготовленнями до посвящення катедри въ Перемишлі не могли бы на 18 л. с. м. прибути до Львова.

— Въ день посвящення перемишльської церкви катедральної, т. є. дні 25 л. жовтня с. р. отбудеся въ Перемишлі музикально-декламаторський вечорокъ зъ танціями, въ котрому возмѣть участь хоръ рускихъ львівськихъ академіківъ. Въ той дні пишуть намъ: Въ Перемишлі отбудеся 13 (25) жовтня с. р. якъ въ день освящення руско-катедрального храму музикально-декламаторський вечорокъ. Програма вечорка оголоситься позніше. Чистий дохідъ призначається на рускій добродѣль цѣли. Комітетъ має честь запросити П. Т. Публику на той вечоръ зъ тою прымѣткою, що запрошили до поодинокихъ особъ

и родинъ окремо розсылати не буде; запрашається черезъ часописи. — Комітетъ.

— Позволено удѣлєне комітету, що занимався отновленьемъ рускої катедри въ Перемишлі, до збирания складокъ на ту ѹ цѣль, продовжило ц. к. намѣстництво до кінця червня 1886 р.

— О. Юліанъ Ганкевичъ, парохъ въ Красній, пов. скалатського одержавъ при нагодѣ 50 лѣтнього ювілею священства титулъ советника консисторійского съ правомъ носити отзнаки крійко-шанованиї.

— Въ надетській школѣ войскової въ Лобзовѣ (коло Кракова) заведено съ почтакомъ сего року шкільного обовязкової науки руского языка.

— Нова нарушенья правъ руского языка. Газеты польські оголосили недавно програму наукъ краївової школи господарства лѣсового у Львовѣ, якъ такожъ и условія, підъ котрими до сего школи можна бути принятими. Мѣжъ тими уловіями одно зъ першихъ мѣсяцівъ заняме знаніе языка нѣмецкого и польського. Про рускій языкъ нема таїмъ аївъ згадки. Коли зважамо, що школа таї має продукувати лѣсниківъ виключно для краю, що отже ученики єї будуть мобіль въ познійшій своїй службѣ неразъ виключно толькъ съ Русинами стыкатися, якъ неменше и то, що школа таї носить назву краївову а не польської школи, а край нашъ ачайже пе зъ одногъ толькъ народності польської и не виключно толькъ зъ польськихъ податниківъ складається, побачимо, що таке явне игнорування языка, уживаного більшоштю жителівъ краю, есть новими нарушеньми правъ руского языка и правъ рускої народності въ краю, и що крайний вже часъ, щоби нарушенье то було усунене, а рускій языкъ бувъ и въ краївовій школѣ господарства лѣсового введеній въ приналежній ему права. Звертаємо на сей фактъ увагу нашихъ пословъ сім'ювихъ.

— Зъ Стрійщини доносять намъ, що послѣдній два тиждні погоды випалили дуже благодатно на конецъ живъ въ стрійскомъ Підгіррю. Цѣлій початокъ живъ мусивъ тамъ отбувати се редь безнастінного майже дощу, збоже на поля зростало на покосахъ и въ копахъ, єйно гнило въ коницяхъ. Господаръ бувъ въ правдивій розшуць і ажъ друга половина вересня розмарила програною погодою ихъ лица и уможливила зборань збожжя и сїна, висохшого підъ лагодінімъ тепломъ осіннього сонця.

— Мѣсто Чернівці мало выплатити 1 с. м. 27.000 зр. якъ отсотки ѻ затягненої мільонової позиції, однакъ не заплатило сеї суми ще доси, аївъ навіть нема надїї, щоби въ загалѣ таї отсотки скоро могли бути выплачені. Въ мѣсяції касѣ забракло зовсімъ грошей, такъ що коли пріде въ суботу заплатити робітникамъ за змітанье мѣста, розслає магістратъ на всій стороні екзекуторовъ, щоби стягали поземній квоти грошевій ѻ податківъ и тимъ доперва оплачує робітниківъ. Супротивъ сего заходить можливість, що вѣритель мѣста засеквеструють доходи мѣсіївъ и що зарядъ мѣсіого майна перейде въ руки сексеквії.

— Маршалкомъ рады поїтвової теребовельської вибраный гр. Юрій Борковскій. Доси бувъ маршалкомъ сеї рады поїтвової черезъ довгі лѣта о. Ів. Більницькій зъ Ілавча.

— Въ Полянѣ коло Львова згордли днія 27 л. вересня с. р. всѣ будьни господарські тамошніго приходства разомъ зъ всімъ сієгороднімъ збожемъ. Выратувано толькъ самъ домъ пароха. Огонь бувъ підложений рукою злочинця, котрого доси ѻ не викригто.

— Въ Чернівцяхъ викрито велику дефравдацію въ фрахтовемъ магазинії зеленницї. Манипуляційний урядникъ магазину Гаевскій зникъ кудись безъ вѣсти.

— Въ Підгірціяхъ коло Рудокъ задушила жінка съ коханкомъ ового чоловіка Яцка Тимкового а потому єго ѻ повбили. Виннихъ вузяно.

— Убийство отца. Страшного того злочинця допустился 17-лѣтній паробокъ Михайло Солтисъ въ Іванковѣ, пов. борщівського. Розъяреній погрозою батька, що вже вене его зъ дому, коли не буде пильнувати господарства, убивъ его, коли той спавъ въ стодолі.

— Банкъ

